

Stichting Rechtsbijstand Asiel Noordoost-Nederland
Juristenkantoor Arnhem
De Weledelgestreng Heer mr. J. van Loo
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM

Directie Personenverkeer, Migratie- en
Vreemdelingenzaken
Afdeling Asiel- en Migratiezaken
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage

Datum 31 oktober 2002
Kenmerk DPV/AM-02/416
Blad 1/1
Bijlage(n) --
Betreft Uw verzoek om informatie inzake het
deelambtsbericht 'minderjarigen in China'

Auteur DPV/AM
Telefoon 070-348 4517
Fax 070-348 5046
E-mail dpv-am@minbuza.nl

Geachte heer Van Loo,

In uw brief van 16 augustus 2002 stelde u een aantal vragen naar aanleiding van het deelambtsbericht 'Minderjarigen in China, zelfredzaamheid, opvang en terugkeer' van april 2001. In deze brief geef ik op deze vragen een antwoord. Overigens bied ik u mijn verontschuldiging aan voor de vertraging die de behandeling van uw verzoek heeft opgelopen.

1. *Volgens het ambtsbericht worden straatkinderen opgepakt en in een weeshuis geplaatst. Hoe worden dan de grote aantallen straatkinderen verklaard?*

Het gros van de straatkinderen heeft ouders die te arm zijn om hun kind te onderhouden. Het kind wordt door de ouders de straat op gestuurd om te bedelen, stelen of anderszins geld te verdienen. Straatkinderen worden met enige regelmaat door de lokale politie opgepakt en teruggestuurd naar huis. Vaak echter om gelijk weer terug te keren. Naar schatting is het percentage wezen onder de straatkinderen niet erg groot.

2. *Uit het ambtsbericht blijkt dat er maar zeven weeshuizen zijn bezocht in een zeer beperkte regio. Waarom zijn er maar zeven weeshuizen bezocht?*

De weeshuizen liggen in de regio's waar de meeste Chinese alleenstaande minderjarige vreemdelingen (AMV's) vandaan komen. Vaak is er in een groter gebied slechts één weeshuis, waar alle wezen uit de omgeving worden opgevangen.



Overigens is het ambtsbericht 'minderjarigen in China' niet enkel gebaseerd op de informatie uit bezoeken aan zeven weeshuizen. Tevens is een aantal instanties geconsulteerd, waaronder het Kinderfonds van de Verenigde Naties (UNICEF) en Save the Children China te Beijing. Verder is een groot aantal bronnen geraadpleegd, waaronder de Chinese wetgeving, China Online, de Economist Intelligence Unit en het US State Department.

- 3. In het ambtsbericht wordt vermeld dat de kwaliteit van de opvang sterk afhankelijk is van de lokale omstandigheden en de welvaart in de betrokken provincie of regio. De bezochte weeshuizen liggen in de rijkste provincies of regio's. Waarom zijn geen weeshuizen bezocht in arme provincies?*

De weeshuizen zijn bezocht tijdens veldonderzoeken inzake individuele dossiers. Omdat uit de armste provincies weinig minderjarige asielzoekers komen, zijn daar destijds geen weeshuizen bezocht. De meeste AMV's komen uit de gebieden waar de weeshuizen bezocht zijn. Inmiddels zijn veel meer weeshuizen bezocht, ook in andere provincies. Naar verwachting zal binnen enige maanden een nieuw algemeen ambtsbericht China verschijnen, waar deze informatie in zal worden verwerkt.

- 4. In 1996 kregen buitenlanders geen toestemming onderzoek te doen in weeshuizen. Dat werd gezien als een interne aangelegenheid. Waarom werd nu wel die toestemming gegeven?*
- 5. Wie heeft bepaald welke weeshuizen werden bezocht: de onderzoeker of het ministerie van Burgerzaken?*

De weeshuizen zijn bezocht tijdens veldonderzoeken inzake individuele dossiers, zonder dat van tevoren een afspraak werd gemaakt. Ook werd niet bekend gemaakt dat het een bezoek betrof namens de Nederlandse overheid. Voor het bezoek aan het weeshuis in Shanghai is wel vooraf toestemming gevraagd.

Sinds 1996, de datum van het Human Rights Watch rapport over de situatie in Chinese weeshuizen, is er in China veel veranderd. Mede omdat de Chinese autoriteiten bezorgd zijn dat het aanzien van China schade oploopt is op sociaal gebied de laatste tijd behoorlijke vooruitgang geboekt, ook de situatie in veel weeshuizen is verbeterd. Onder andere zijn er veel grote nieuwe weeshuizen gebouwd.

Ministerie van
Buitenlandse Zaken

Deze vooruitgang wordt onder andere ook gesignaleerd door UNICEF en in het 'Country Report on Human Rights Practices China 2001' van het US State Department van 4 maart 2002.

Ik meen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

De Minister van Buitenlandse Zaken

namens deze,
het plv. hoofd van de afdeling Asiel- en Migratiezaken

Mw. drs. D. Bergsma

